

Oficis desapareguts

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Terme d'Olesa de Bonesvalls

Coordenades:

Latitud: 41.35164
Longitud: 1.85075
UTM Est (X): 403861
UTM Nord (Y): 4578431

Classificació

Número de fitxa 08146 - 108
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tècnica artesanal
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No existeixen.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08795 OLESA DE BONESVALLS
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 01/12/2005 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió: dv., 27/02/2026 - 14:39

Descripció

A Olesa de Bonesvalls s'han practicat una sèrie d'oficis tradicionals que actualment han desaparegut però que han estat una important base econòmica dels seus habitants. Destaquen la producció de calç, la de carbó vegetal, la recollida de llenya, la producció de mel, els ramats que generaven els oficis de pastor i productors de llet i mató, la vinya i la producció de vi i aiguardent. També podem destacar l'aprofitament del margalló que s'agafava a la muntanya per tal d'adobar-lo i preparar escombres, cordes i altres estris. Aquest costum es molt antic. Així es troba documentat, per posar un exemple, l'any 1163 pel territori del Garraf, concretament a l'indret conegut com a coma de Campdàsens. En aquell any, hi ha un document de cessió del rei Alfons per tal que es construís un monestir (el de Sant Vicenç). Aquests dominis eren freqüentats pels habitants dels termes veïns de Begues, Sitges i Eramprunyà per fer-hi pasturar bestiar i recollir llenya i arbustos –especialment la palma o margalló-, la qual cosa va ser causa en diferents ocasions de litigis amb el monestir (ROVIRA ET AL., 1999). La fabricació d'escombres de margalló també la trobem documentada a la llegenda de la lluita dels dos castells en que l'administrador de l'Hospital va fer escombrar el camí Ral amb escombres que s'havien de fer els mateixos habitants. Hi havia gent dedicada a l'obtenció de PEDRA, CALÇ I CARBÓ. Hi ha molts indrets amb pedreres al terme municipal. Amb aquestes pedres extretes es feia principalment calç. Molts treballadors intercalaven varies ocupacions, d'acord amb la demanda i l'estació. Els forns de calç són molt freqüents al terme. També es feia carbó de llenya a diferents zones, recollint la llenya a l'entorn. La producció de mel era una activitat econòmica important a Olesa abans de la Guerra Civil. La mel es portava a vendre a la fira de Sant Ponç a Barcelona i havia suposat un important complement econòmic per a molts habitants de la zona. Joan Augé era un d'aquests apicultors d'ofici. A casa seva, al carrer Raval, va posar sobre la façana una rajola de València que representa una arna. Aquest ja feia d'apicultor abans de la Guerra Civil. Va començar l'activitat amb ruscs de canyes i més tard amb quadres de cera tipus laiens (arnera francesa) de dos o tres pisos. La RAMADERIA ha estat un sector molt important a Olesa ja des de l'edat mitjana i arribant a ser molt important a finals del segle XIX i principis del XX. S'extreia la llet que es portava a comercialitzar a Molins de Rei, Vilafranca i Barcelona. Es va arribar als 4.000 caps. El gran nombre de corrals a la zona són l'indicatiu de la importància que van tenir aquests ramats a la zona, així com destacar el pas dels ramats transhumants, principalment ovelles, que a l'hivern pasturaven a la zona d'Olesa i entorn, i que utilitzaven els corrals. En un principi la llet es transportava en carros i més tard, quan van fer les dues carreteres, entre 1918 i 1928, es feia el transport en 3 o 4 camions que la anaven a buscar a Olesa. També hi havia moltes cases dedicades al conreu de la VINYA i la producció de vi i aiguardent, activitats dutes a terme des de l'edat mitjana, tot i que no havia sigut una activitat molt important fins al segle XVIII.